

IMAGINA UN MÓN ON TOTHOM...

Treballi en una feina productiva, amb un sou digne, estable i en unes condicions segures per a la salut.

Gaudeixi de protecció social davant de la malaltia, l'atur i la vellesa.

Pugui estudiar i no treballi fins després dels 16 anys.

Sigui tractat a la feina segons el seu mèrit, sense discriminació per sexe, edat, raça o classe social.

Tingui l'oportunitat de conciliar la vida familiar i la vida laboral.

Pugui desenvolupar les seves capacitats i formar-se permanentment.

Gaudeixi dels fruits del diàleg social entre els sindicats, el Govern i les patronals.

AQUEST SERIA UN MÓN DE TREBALL DIGNE, UN MÓN QUE PODRIA ERADICAR LA POBRESA.

Què s'està fent i qui ho fa?
Què pots fer tu per contribuir-hi?

SINDICALISTES SOLIDARIS, PEL TREBALL DIGNE AL SUD

Creiem que els sindicats de classe són agents de desenvolupament dels seus països i no només gestadors de les condicions laborals; perquè treballen per una societat amb més igualtat i més benestar.

Per aquest motiu, a Sindicalistes Solidaris, una fundació creada per la UGT de Catalunya, fem projectes per enfortir aquests sindicats. Treballem amb sindicats centreamericans, peruans i del nord de l'Àfrica.

UNIÓ GENERAL DE TREBALLADORS
DE CATALUNYA
www.ugt.cat

Sindicalistes Solidaris - UGT

Rambla Santa Mònica, 10, primera planta
08002 Barcelona
Tel: 93 412 13 27
www.sindicalistessolidaris.org

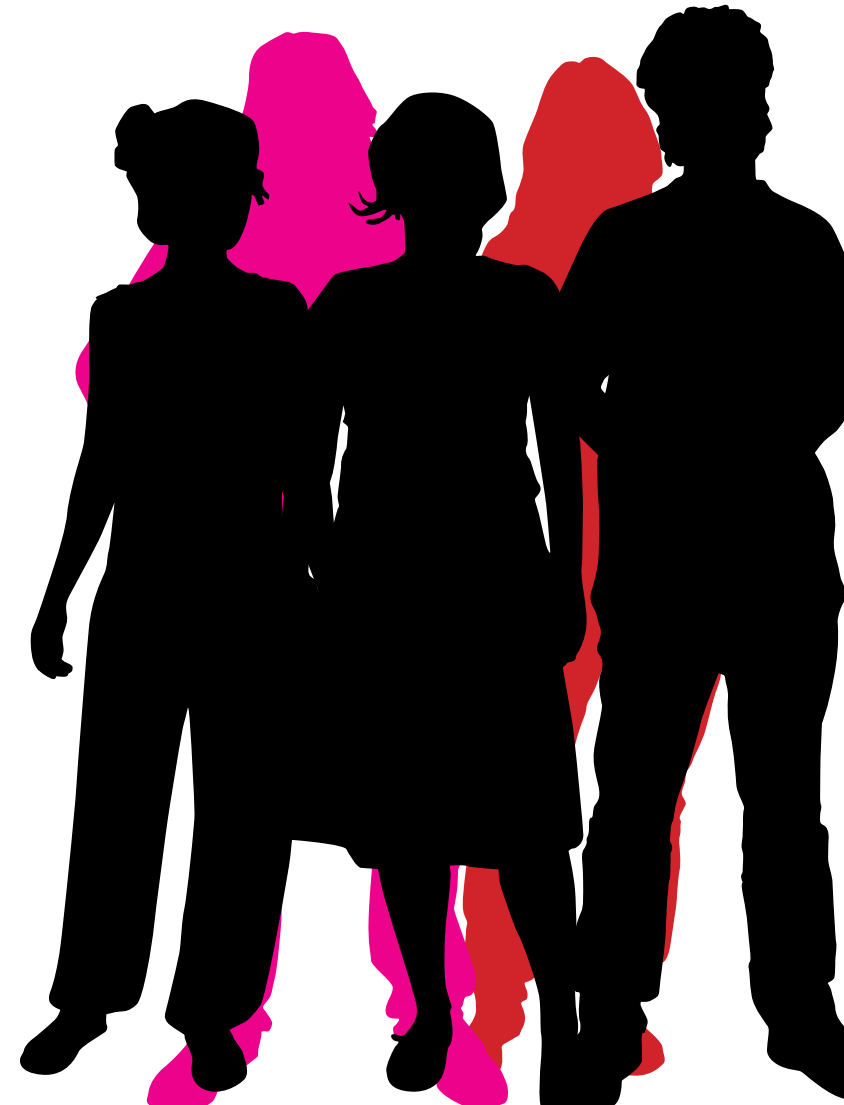
Amb el suport de:

Barcelona Solidària

VOLEM TREBALL DIGNE!

UNA REFLEXIÓ SOBRE QUÈ ÉS TREBALL DIGNE
I COM LLUITAR PER ACONSEGUIR-LO

AMB LA GLOBALITZACIÓ, EN EL MÓN HI HA MÉS TREBALLADORS ATURATS I EN FEINES PRECÀRIES

DELS TREBALLADORS DEL MÓN...

- Més de 200 milions de persones no tenen cap feina.
- Més de 1.500 milions de persones són molt vulnerables, perquè treballen per compte propi o en negocis familiars sense remuneració i no tenen prestacions socials ni drets laborals.
- Gairebé 1.200 milions de persones són pobres i viuen amb menys de dos dòlars diaris.

LA CAUSA:

- **Uns ocupadors** que consideren el treball com una simple mercaderia, i no com una font de dignitat, d'estabilitat familiar i de pau per a la comunitat.
- **Un sistema econòmic** que afavoreix que el capital especulatiu creixi, en detriment de l'economia productiva real, perquè és més fàcil i rendible invertir en productes financers que en empreses productives que creen llocs de treball.
- **Uns governs** que no estan enfocats a satisfer les necessitats de la majoria de la població sinó a afavorir els interessos dels més poderosos.

TRES EXEMPLES DE PRECARIETAT LABORAL:

HELLEN

OPERÀRIA EN UNA INDÚSTRIA TÈXTIL A NICARAGUA

Fa l'acabat d'una peça de pantalons, amb una meta de 600 peces, pel cap baix, al dia. Treballa en una sola posició, asseguda tot el dia, amb l'únic dret d'aixecar-se durant mitja hora per esmorzar. Quan hi ha puntes de treball l'obliguen a treballar els dies festius. Els supervisors de l'empresa amenacen de reduir el sou quan els treballadors reclamen els seus drets.

ALICIA

VENEDORA DE MENJAR AL CARRER A LIMA, PERÚ

Va estudiar per cirurgiana dentista, però com que no va trobar feina en el seu sector va haver de recórrer a l'autoocupació. Treballa una jornada de 12 hores diàries, i també els dies festius.

Si es posa malalta no té ingressos ni prestacions socials. Voldria crear una petita empresa, però no ho pot fer perquè no té accés a crèdits.

DAVID

INFORMADOR EN UN PUNT D'INFORMACIÓ TURÍSTICA DE LA PROVÍNCIA DE BARCELONA

Treballava per a una empresa de serveis subcontractada per a una empresa pública. Va treballar durant dos anys a jornada completa, però li pagaven per hores, i cobrava el mateix per un dia festiu que per un dia laborable. La seva empresa el va trucar un dia per dir-li que l'endemà ja no treballaria més, perquè el substituirien per una altra persona. Va cobrar una indemnització de 8 dies per any treballat.

TRES EXEMPLES DE LLUITES LABORALS:

JORDI

ADMINISTRATIU EN UNA EMPRESA DE MAGATZEM DE FUSTA A BARCELONA

A la seva empresa hi havia sovint 5 treballadors contractats per una empresa de treball temporal (ETT), que cobraven menys que els treballadors de plantilla. Jordi va aconseguir que s'aprovés una clàusula en el conveni sectorial provincial que igualava les condicions laborals d'aquests treballadors amb els de la plantilla.

GINA

TREBALLADORA EN UNA RESIDÈNCIA GERIÀTRICA DE BARCELONA

No es complien les ràtios d'auxiliars de geriatria per nombre d'usuaris que marcava el conveni sectorial, i els treballadors no podien agafar vacances durant un mes sencer, sinó en dos períodes. La Gina, com a delegada sindical de la UGT, i treballant conjuntament amb el comitè d'empresa, va aconseguir aquestes millores.

CAMILO

AJUDANT D'OBRA EN L'AMPLIACIÓ DEL CANAL DE PANAMÀ

L'empresa no calculava bé el nombre d'hores extres i les treballades en dies festius i per tant pagava quasi una tercera part menys als treballadors. A més, hi havia un altre problema molt greu: dos treballadors havien mort per manca de mesures de seguretat. Gràcies a una vaga de 7 dies seguits, durament reprimida, van arribar finalment a un acord amb la constructora.